

paa disse er saa og saa mange Procent højere, end den vilde have været, hvis vi ikke havde haft Hypotekbanken, det er den Slags, det er umuligt at bevise, for ingen kan sige, hvorledes det vilde have været, hvis Banken ikke havde virket. Men jeg vil gerne have Lov til at nævne et Par Ting som Vidnesbyrd om, at Hypotekbanken — efter min Opfattelse, og jeg tror, det vil erkendes ogsaa af andre — dog har gjort nogen Nytte, hvor megen, kan der altid tvistes om.

For ikke at tage alt for mange Tal er jeg nødt til at holde mig til en enkelt Kredittforenings Obligationer, men det maa ogsaa være tilstrækkeligt. Jeg gør opmærksom paa, at den ny 10de Serie af Østifternes Kredittforenings 4 pCts Obligationer, som vistnok kom frem til Notering allerede i Slutningen af December 1906 og i hvert Fald var noteret paa Børsen i Januar 1907, holdt sig indtil Begyndelsen af Marts Maaned paa en Kurs af $94\frac{3}{4}$ til $95\frac{1}{2}$; en lille Smule Svingning var der, men det var ikke saa forfærdelig meget. Saa var der i Begyndelsen af Marts Maaned paa Børsen, maa jeg have Lov at sige, saadan en lille Børspanik, ikke just af de slemme, men alligevel saa meget, at den var lidt i Retning af Panik, og den 14. Marts 1907 blev Østifternes Kredittforenings 10de Serie noteret til $92\frac{1}{4}$. I de følgende Dage, fra 15. til 26. Marts, købte Hypotekbanken Obligationer nominelt til Værdi 700,000 Kr., og i den Tid, i disse faa Dage, gik Kursen paa disse Papirer — det drejer sig jo ikke alene om Østifternes Kredittforenings Obligationer, men i det hele taget om de Obligationer, vi kunde købe — op fra $92\frac{1}{4}$ til $93\frac{1}{2}$ eller mere end 1 pCt. Jeg skal saa tage et andet Tidspunkt, Juni Termin. Der var i Juni Termin et meget stort Udbud af Obligationer, og i Tiden fra 11. Juni til 21. Juni købte vi Kredittforenings Obligationer, altsaa af alle dem, vi i det hele taget kunde købe, altsaa i de nyaabnede Serier til en nominel Værdi af 960,000 Kr., tæt op mod en Million Kr.; det var altsaa lige i Terminstiden, da de allerfleste Obligationer bleve udbudte. Og Østifternes Kredittforenings 10de Serie, som den 11. var nede i $91\frac{3}{4}$, gik da i Løbet af disse Dage op, saa de den 21. vare oppe paa $93\frac{1}{2}$, altsaa en Opgang paa $1\frac{3}{4}$. Nu kan man gerne sige, at disse Papirer kunde være gaaede op alligevel, selv om Hypotekbanken ikke havde købt for tæt op mod en Million Kr. Den Slags kan man sagtens paastaa, men jeg drister mig til at

sige, at netop det, at Hypotekbanken havde købt for op mod en Million, kan have bidraget, om ikke alene, saa i meget væsentlig Grad til, at det kunde lade sig gøre, trods det store Udbud, at faa Kursen op med $1\frac{3}{4}$ pCt. i det Tidsrum.

Da Spørgsmaalet er blevet draget frem her i Tinget og har været ikke saa lidt diskuteret i Pressen, har jeg ment, det havde sin Betydning ved nogle faa Tal at godtgøre, at det franske Pengemarkeds Stilling eller lad os hellere sige lige ud, at den Omstændighed, at Hypotekbankobligationer endnu ikke ere noterede paa Pariserbørsen, ikke har og ikke kan have influeret paa Bankens Virksomhed, fordi den har haft Pengene til Disposition og har kunnet købe for dem. Endvidere har jeg ment, at det kunde have sin Betydning at tage saadan et Par Perioder og vise, hvor meget der er købt for, og hvor meget Kursen er gaaet op netop i de samme Tider, for derved, da der er givet Anledning dertil, at give Forstaaelse af og Indblik i, hvordan Hypotekbanken har virket.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fandt, at det vilde have været bedre, om Hypotekbanken havde indskrænket sig til kun at udbetale Lønninger til Direktionsmedlemmerne og til Revisorerne, de skulle jo have noget alle sammen. Men jeg forstaaer for Resten ikke, at det ærede Medlem kan synes dette, naar han i Forfjor i al sin Almindelighed var enig i, at vi skulde have Loven. Han sagde blot: Det er et Spørgsmaal, om vi skulde have Loven i Aar eller til næste Aar. Det ærede Medlem sagde, jeg tror ved 2den Behandling henede: Det kan være tvivlsomt, om vi skulde have den i Aar eller til næste Aar, og det Spørgsmaal vilde det ærede Medlem have, at Landstinget skulde afgøre, derfor vilde han meget haabe, at vi hurtigt gjorde Loven færdig for at faa den op til Landstinget. Nu kan det være, at det var af Hensyn til, at vi stode overfor Valgene, det ved jeg ikke, men enten det nu var det ene eller det andet Hensyn, der gjorde sig gældende, viste det sig, at Landstinget fandt, at vi skulde have Loven i det Aar, og da Loven kom hened, stemte det ærede Medlem ogsaa for den. At han nu bagefter udtaler, at det var bedst, om en Lov, han selv har stemt for, ikke blev brugt ud over den Benyttelse, der ligger i, at de i Loven stipulerede Lønninger udbetales, er Anbefalingen af en Praksis, som det ærede Medlem gerne for mig maa følge, men jeg haaber, at det ikke skal blive ret